

[Steen Folke.]

solidariske med arbejderklassen og de undertrykte folk i u-landene.

En ubetydelig brøkdel af den danske u-landshjælp er faktisk gået til at støtte forskellige befrielsesbevægelser, først og fremmest dem, der nu har sejret i de tidligere portugisiske kolonier i Afrika. Det siger sig selv, at VS går ind for den form for u-landshjælp, mens fremskridtspartiet og andre borgerlige partier går imod. Rent faktisk stillede vi ved finansloven forslag om, at støtten til disse befrielsesbevægelser skulle sættes i vejret fra 13-14 mill. kr. til 100 mill. kr.

Derudover støtter vi også den u-landshjælp, som går til lande med progressive styre. Jeg tænker på den hjælp, der er varslet til lande som Vietnam, Mozambique, Angola, Guinea-Bissau. Vi er udmærket tilfreds med, at det indgår i planerne for den kommende bistand at støtte den slags lande. Men det er jo langt fra, meget langt fra, hovedparten af den danske u-landshjælp, der går derhen.

Jeg skal afslutningsvis stille et forslag om motiveret dagsorden, der udtrykker den holdning til u-landshjælpen, som jeg her har lagt frem, og den lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Folketinget opfordrer regeringen til at — fjerne statslånenes binding til indkøb i Danmark,

— afskaffe eksportkreditgarantierne,

— afskaffe investeringsgarantierne,

— nedlægge Industrialiseringsfonden,

— fjerne erhvervslivets repræsentanter i u-landsstyrelsen

— samt til at omlægge u-landshjælpen, så den alene ydes til lande med progressivt styre og til befrielsesbevægelser,

og går derefter over til næste punkt på dagsordenen.“

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Stetter (KF):

Hr. Stinus var kritisk over for EFs bistand til u-landene. Hr. Stinus lægger åbenbart ikke megen vægt på, at EF har forplig-

tet sig til en samlet bistand til et beløb, der svarer til 23 mia kr., et beløb, der skal ydes over en kort årrække. Ministerens henvisning til en vis koordination og konsultation af medlemslandenes udviklingsbidrag har heller ikke gjort indtryk. Nu vel, det kan være svært at forestille sig, hvad denne EF-hjælp betyder i praksis. Vi konservative mener — som vor ordfører, hr. Lembourn, allerede har gjort opmærksom på — at det er en værdifuld bistand og en værdifuld nydannelse.

Men EF-indsatsen kan formentlig sammenlignes. Hvad yder f. eks. Sovjetunionen i samme tidsrum til u-landene? Er der mulighed for at få tal, der kan sammenlignes? Kan udenrigsministeren sige noget som helst herom? Såfremt ministeren ikke har tallet parat, så går jeg ud fra, at dette kan oplyses senere. Jeg synes, det vil være gavnligt af hensyn til debatten.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg vil gerne allerførst sige tak for initiativet til denne debat. Det tilkommer ikke mig at give enkelte medlemmer karakter, men jeg tror ikke, det er forkert at sige, at det ikke mindst er udenrigsudvalgets formand, der har været meget ivrig for, at vi skulle få debatten, og det er jeg altså taknemlig for.

Man kan altid spørge: hvad kommer der ud af sådan en debat, og det er der også nok nogle der vil spørge om. Jeg synes ikke, det er så forfærdelig svært at svare. Tidligere, når vi har haft u-landsdebatter, har det jo — det blev også sagt af flere — været i forbindelse med lovgivning, og selv om man da nok kan snakke principielt, og det er også blevet gjort, så står man alligevel med loven i tankerne mere eller mindre og tænker på, hvilke ændringer man skal foreslå til den foreliggende lov. Vi har også enkelte gange haft debatter, der havde meget nøje sammenhæng med de økonomiske rammer. Også dér står man sådan og kører ind i en bestemt gade. Det, vi har kunnet i dag, er, at vi har kunnet samle os i al almindelighed om de forskellige principper og de forskellige partiers holdninger over for disse forskellige principper. Det synes jeg har været overordentligt værdifuldt, i hvert fald for os, der i det daglige skal arbejde med det.

Jeg gør også denne bemærkning som ind-